

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-key:
---	------------------

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
לדידהו נמי לא דחי.	אמרי:	!										◊	מד.	
ואלא קשיא הני תרתי	ז												מד.	
כל העם מוליכים את לולביהם להר הבית	דתנא חדא:	ז	■									◊	מד.	
לבית הכנסת.	ותניא אידך:	ז	■									◊	מד.	
כאן - בזמן שבית המקדש קיים, כאן - בזמן שאין בית המקדש קיים	ומתציני:	ז										◊	מד.	
לא אידי ואידי - בזמן שבית המקדש קיים, ולא קשיא: כאן - במקדש, כאן - בגבולין.		!										◊	מד.	
מאי שנא לולב עבדינן ליה שבעה זכר למקדש, ומאי שנא ערבה דלא עבדינן לה שבעה זכר למקדש?	אביי לרבא:											ז	◊	מד.
הואיל ואדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב.	אמר ליה: [רבא]											!	◊	מד.
ההוא משום לולב הוא דקא עביד ליה.	אמר ליה: [אביי]											ז		מד.
וכי תימא דקא מגבה ליה והדר מגבה ליה												!		מד.
והא מעשים בכל יום דלא קא עבדינן הכי												ז		מד.
לולב דאורייתא - עבדינן שבעה זכר למקדש. ערבה דרבנן - לא עבדינן לה שבעה זכר למקדש.	רב זביד משמיה דרבא:											!	◊	מד.
למאן?												א		מד.
אילימא לאבא שאול												!		מד.
(ויקרא כג) ערבי נחל כתיב, שתיים - אחת ללולב ואחת למקדש.	האמר: [אבא שאול]											ז	◊	מד.
אי לרבנן												!		מד.
הלכתא גמירי לה.												ז	◊	מד.
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא איש בקעת בית חורתן:											ז	◊	מד.
לולב דאית ליה עיקר מן התורה - בגבולין עבדינן ליה שבעה זכר למקדש, ערבה דלית לה עיקר מן התורה - בגבולין לא עבדינן שבעה זכר למקדש	אלא אמר רב זביד משמיה דרבא:											!	◊	מד.
כהנים בעלי מומין נכנסין בין האולם ולמזבח כדי לצאת בערבה.	ריש לקיש:											■	◊	מד.
מי אמרה?	אמר ליה רבי יוחנן:											ז		מד.
מי אמרה? הא איהו אמר												ז		מד.
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים הלכה למשה מסיני	דאמר רבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא איש בקעת בית חורתן:											ז	◊	מד.
אלא: מי אמרה בנטילה, דלמא בזקיפה? מי אמרה בעלי מומין, דלמא בתמימים?	[רבי יוחנן]											ז	◊	מד.
ערבה יסוד נביאים	אתמר: חד אמר: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]											■	◊	מד.
מנהג נביאים.	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]											■	◊	מד.
תסתיים דרבי יוחנן הוא דאמר יסוד נביאים												■	◊	מד.
ערבה יסוד נביאים הוא	דאמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן:											■	◊	מד.
תסתיים.												■		מד.
מי אמר רבי יוחנן הכי?	רבי זירא לרבי אבהו:											ז		מד.

מימרא-statement ■ challenge-question † שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■		מחלוקים-disputants ♦ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O											
מקרא-key:		Talmud Navigator											
סוכה-לולב וערבה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא		מאן דאמר											
מד:	◊	‡	■									והאמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא איש בקעת בית חורתן:	ועשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים הלכה למשה מסיני
מד:			○									(דניאל ד) אשתומם כשעה חדא	
מד:	◊	!										ואמר: [רבי אבהו]	שכחום וחזרו ויסדום.
מד:		‡										ומי אמר רבי יוחנן הכי?	
מד:	◊	‡	■									והאמר רבי יוחנן:	דלכון אמרי, דלהון היא
מד:	◊	!										לא קשיא - כאן - במקדש, כאן - בגבולין.	
מד:	◊	■										רבי אמי:	ערבה צריכה שיעור, ואינה ניטלת אלא בפני עצמה, ואין אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב.
מד:		‡											כיון דאמר מר אינה ניטלת אלא בפני עצמה - פשיטא דאין אדם יוצא בערבה שבלולב
מד:	◊	!											מהו דתימא: הני מילי - היכא דלא אנבהיה והדר אנבהיה, אבל אנבהיה והדר אנבהיה - אימא לא, קא משמע לן.
מד:	◊	■										רב חסדא אמר רבי יצחק:	אדם יוצא ידי חובתו בערבה שבלולב
מד:		^											וכמה שיעורה?
מד:	◊	!	♦									רב נחמן:	שלשה בדי עלין לחין.
מד:		!	♦									רב ששת:	אפילו עלה אחד ובד אחד.
מד:		‡											עלה אחד ובד אחד סלקא דעתך?
מד:	◊	!	♦									אלא אימא: [רב ששת]	אפילו עלה אחד בבד אחד.
מד:	◊	○										אייבו:	הוה קאימנא קמיה דרבי אלעזר בר צדוק, ואיתי ההו גברא ערבה קמיה, שקיל, חביט חביט ולא בריך.
מד:	◊	■										קסבר: [רבי אלעזר בר צדוק]	מנהג נביאים הוא.
מד:	◊	○											אייבו וחזקיה בני ברתיה דרב אייתו ערבה לקמיה דרב, חביט חביט ולא בריך
מד:	◊	■										קא סבר: [רב]	מנהג נביאים הוא.
מד:	◊	○	^									אייבו:	הוה קאימנא קמיה דרבי אלעזר בר צדוק, אתא לקמיה ההו גברא. אמר ליה: קרייתא אית לי, כרמיא אית לי, זיתיא אית לי, ואתו בני קרייתא ומקשקשין בכרמיא ואוכלין בזיתיא, אריך או לא אריך?
מד:	◊	○	!									אמר ליה: [רבי אלעזר בר צדוק]	לא אריך.
מד:		○											הוה קא שביק ליה ואזיל. אמר: כדו הוית דיירי בארעא הדא ארבעין שנין, ולא חמית בר אינש מהלך בארעא דתקנן כדין.
מד:		○	‡										הדר ואתי ואמר ליה: מאי מיעבד?
מד:	◊	○	!									אמר ליה: [רבי אלעזר בר צדוק]	אמר ליה: אפקר זיתא לחשוכיא, ותן פריטיא לקשקושי כרמים.
מד:		‡											וקשקושי מי שרי?
מד:	◊	‡	■									והא תניא:	(שמות כג) והשביעית תשמטנה ונטשתה. - תשמטנה - מלקשקש, ונטשתה - מלסקל
מד:	◊	!										רב עוקבא בר המא:	תרי קשקושי הוו, חד סתומי פילי, וחד אברויי אילני. אברויי אילני - אסור, סתומי פילי - שרי.
מד:	◊	■										איבו משום רבי אלעזר בר צדוק:	אל יהלך אדם בערבי שבתות יותר משלש פרסאות.
מד:	◊	■										רב כהנא:	לא אמרן אלא לביתיה, אבל לאושפזיה - אמאי דנקיט סמך.
מד:	◊	■										איכא דאמרי אמר רב כהנא:	לא נצרכא אלא אפילו לביתיה.
מד:		■										רב כהנא:	בדידי הוה עובדא, ואפילו כסא דהרסנא לא אשכח.

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

מקרא-key:	סוכה-לולב וערבה	מאן דאמר	Talmud Navigator												
מימרא	מצות לולב כיצד.	תני תנא קמיה דרב נחמן:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	<	מד:
	סדרין על גג האיציטבא.													■	מד: